בס"ד בר"ה
תולדות
גליון 533
כסלו התשפ"ז

אור הדעת

דיבורים משיעוריו של הרה"ג עופר ארז שליט"א

יעקב אבינו, סוד המאבק והפכים הקטנים

בעזרת השם נמשיך לעסוק בפרשיות השבוע כמו שחז"ל אומרים מעשה אבות סימן לבנים, אעפ"י שבוודאי יש אין ספור הבדלים במדרגות הרוחניות ובמציאות הרוחנית בינינו לבין האבות, עם כל זה חז"ל גילו לנו שבתוך הלימוד של סיפורי האבות יש רמזים וסימנים גם למציאות שלנו בבחינת מעשה אבות סימן לבנים בפרט בפרשיות של האבות והשבטים שם זה למעשה כל השורש של ההנהגה של עמ"י בכל הדורות. בפרשה שלנו אנחנו רואים הרבה יסודות מאוד גדולים, בפסוק הראשון 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה', יעקב אבינו הלך לחרן והוא היה בן 77, עד גיל 63 הוא למד תורה מרב גדול מאוד-מאוד בתורה, יצחק אבינו. 15 שנה הראשונות של יעקב הוא למד תורה גם מהסבא שלו, אברהם אבינו. 15 שנה שלושת האבות למדו תורה ביחד. כל המציאות של יעקב אבינו 'היתה איש תם יושב אהלים'.

חסר בעולם את הרגל הרביעית במרכבה

רבקה לא הבינה מה קורה? אומר המדרש שרבקה היתה צריכה להיות מעוברת בעיבור אחר, ביעקב ודוד. אם היא היתה מעוברת באמת ביעקב ודוד העולם היה מגיע לתיקון השלם שלו. אומרים המקובלים שהאבות זה שלוש רגליים של כסא הכבוד, של המרכבה, זה בחינה רוחנית של תיקון העולם, מה חסר בתיקון העולם? הרגל הרביעית שזה דוד המלך. אילו דוד המלך היה נולד בעיבור של רבקה כמו שהיה צריך להיות אז המציאות הרוחנית היתה מאפשרת לדוד להגיע לשלמות שלו. אילו דוד ויעקב היו באותו דור אז התיקון של העולם היה מתקיים. אומר המדרש למה באמת היא לא התעברה מדוד? הס"מ היתה לו תביעה מהעיבור הזה וזה היה בסוד חטא אדם הראשון. היה לו טענה שהתקבלה ובמקום דוד בא עשו. זה דחה באחד עשרה דורות את ההולדה של דוד. למעשה הס"מ קיטרג על העיבור של דוד..

הבית שלו מאוד-מאוד בעייתי

עד גיל 63 הוא רק למד תורה. כאשר ההורים שלו אומרים לו ללכת לחרן ולקחת אישה מבנות לבן הבין יעקב שזה נאמר ברוח הקודש כי הבית של לבן היה בית מאוד-מאוד בעייתי. היום אם היו יודעים שיש משפחה שמתקרבת בטומאה אחת חלקי מיליון לבית של לבן אף אדם עם יראת שמיים לא היה לוקח משם בת לנישואין אם זה לא ברוח הקודש. זה היה מרכז הכישוף, עבודה זרה וכל התאוות היו שם. לבן היה גדול מאוד בענייני הטומאה אבל ברוח הקודש הם ידעו שדווקא האימהות שצריכות להוליד את עמ"י דווקא שם נולדו. כשיעקב אבינו שומע את זה הוא היה בן 63 ומה הוא עושה? הוא הלך 14 שנה ללמוד תורה בישיבה של שם ועבר, לכאורה רק בגיל 77 הוא הלך לחרן. ז"א אם נתבונן עד גיל 77 הוא רק בעולמה של תורה בשיא הקדושה ובשיא הטהרה שיכולה להיות בעולם, הוא הבחיר שבאבות ומיטתו שלימה והוא רגל שלישית של המרכבה ומהמקום הכי קדוש בעולם הוא צריך ללכת למקום הכי טמא בעולם כדי למצוא את הזיווג שלו - למה לאה, רחל בלהה וזלפה צריכות להיוולד בבית של טומאה כ"כ גדולה, אם יש איזה סיבה רוחנית שלא ייוולדו במאה שערים, טוב אז לפחות שייוולדו במשפחה מסורתית שעושים קידוש בשבת, אי אפשר למצוא משפחה שומרת מסורת?

> לא כולם חטאו באותה מידה בחטא אדם הראשון כך אומר רבינו האר"י הקדוש בשער הגלגולים והוא מסביר שכל אחד חטא לפי החטא שלו ולפי זה כך הירידה הרוחנית שלו עוד לפני שהוא בא לעולם וזה גורם אח"כ את כל המציאות ואת כל הניסיונות שלנו בעולם הזה

אחד רוצה עבודה זרה והשני לבתי מדרש

הזכרנו שהאבות נקראו אבות כי עיקר עבודתם בעולם היתה להוליד את ענף הקדושה, מתעוררת שאלה מאוד גדולה מדוע ההנהגה צריכה להיות כזאת שהאימהות הקדושות שהולידו את השבטים שזה שורשי נשמות ישראל צריכות להיוולד בבית כזה ולא בבית של צדיקים. יש מדרש שמובא בערך בעשרה ספרים שאומר דבר מאוד מעניין, בפרשה הקודמת ראינו שכתוב על רבקה 'ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את השם' חז"ל רש"י והמפרשים שואלים למה היא הלכה לדרוש את השם - היא ראתה שכוחות מאוד מנוגדים מתרוצצים בתוכה, עשו רוצה לצאת לבתי עבודה זרה ויעקב רוצה לצאת לבתי מדרשות

הרב חיררי מביא ב'ישמח עם'

הקטרוג הזה הוא נורא עלילה על בני אדם כי הרבה פעמים הקב"ה מתערב בהנהגה של העולם כי הוא צריך בעצם לסתום פה למקטרג לכן סדרי ההנהגה משתנים והדברים לא קורים כפי שהם היו צריכים לנהוג בשביל התיקון, באמת זה כן לתיקון רק שזה נדחה עד שיבוא משיח צדקנו ויהיה התיקון השלם. ההנהגה הזאת מסיבה שנעלמת מהבנתנו, כביכול הקב"ה מונע מאתנו את תיקון העולם - אז דבר ראשון רואים את זה בעצם ההולדה שבמקום שתהיה מעוברת מיעקב ודוד היא מעוברת מיעקב ועשו. פה רצינו לציין נקודה מעניינת, יש ספר שנקרא 'שלמי תודה' של חכם תוניסאי מאוד גדול מלפני 300 שנה בערך. חכמי תוניס היו מאוד גדולים בכל הפרד"ס של התורה בספר שלמי תודה הוא כותב שבאמת רבקה היתה מעוברת מיעקב דוד ועשו ועשו הוא גרם שדוד יהיה נפל בתוך העיבור. הרב חיררי בספר 'ישמח עם' מביא את השלמי תודה הזה. העולם לא יכול לבוא לתיקון בלי דוד ועכשיו זה נדחה עד משיח בן דוד שישלים את זה. זה נקודה אחת. גם בעניין של מאורעות יעקב רואים שמצד הקטרוג של חטא אדם הראשון למעשה כל הנשמות היו כלולים בחטא אדם הראשון ולכל אחד יש חלק בחטא אדם הראשון

יש דברים בהנהגת העם שאנו לא מבינים

לא כולם חטאו באותה מידה בחטא אדם הראשון כך אומר רבינו האר"י הקדוש בשער הגלגולים והוא מסביר שכל אחד חטא לפי החטא שלו ולפי זה כך הירידה הרוחנית שלו עוד לפני שהוא בא לעולם וזה גורם אח"כ את כל המציאות ואת כל הניסיונות שלנו בעולם הזה ומכיוון שצריך לתקן את חטא אדם הראשון ואין לנו הבנה והשגה איך לעשות את זה לכן יש בחינה שנקראת נורא עלילה על בני אדם, יש דברים בהנהגה של הקב"ה שאנחנו לא יכולים להבין אותם. אחד הדברים זה 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' - יש פה שאלה עצומה על הדבר הזה, לאה ורחל בלהה וזלפה זה הנשים הכי קדושות בעולם, מי לנו קדוש כמו האימהות הקדושות? הן היו קודש הקודשים והן היו דבקות בהקב"ה בשלמות שאין לנו שום השגה בדבקות הזו.

	הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
ו'-ם	16:21	17:12	17:47
ת"א	16:20	17:10	17:43
חיפה	16:19	17:10	17:42
ב"ש	16:22	17:12	17:47

*לנוהגים 40 דקות: 16:01
הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה
שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב סמל סהר מידני הי"ד בן לירן והילה הי"ו

מצב שהוא לא יכול לתקן ממקום הקדושה

-איפה כל האימהות הקדושות צריכות להיוולד ובאיזה מציאות? פה השאלה מדוע האימהות הקדושות צריכות להיוולד במקום כזה? הכל נמשך מסוד חטא אדם הראשון. מכיוון שנשמות ישראל ירדו למקומות כאלה, התפקיד של הצדיקים הגדולים בעמ"י שבאו לעזור בתיקון שלנו והם לא יכולים לעזור לנו בזה שהם ישארו בתוך הקדושה. הם פועלים פעולות גדולות מאוד, בזה שיעקב מקיים 'איש תם יושב אהלים' הוא עושה ייחודים ותיקן עולמות - אין בזה ספק אבל עם כל זה אחרי שאנחנו כבר נפלנו לאן שנפלנו, כל אחד לפי בחינתו, הצדיק לא יכול לתקן ממקום הקדושה את הנשמות הנפולות, הוא חייב לרדת למקומות של הנשמות האלה. המשמעות של הירידה הזאת שהצדיק חייב לעבור איזה חוויה או התנסות ופגישה עם הרע, לא בהכרח שהוא חייב לעבור עבירות אבל הוא חייב להתנסות במציאות המקום שבו אנחנו נמצאים אחרת הוא לא יכול לעזור לנו. לכן יעקב אבינו אחרי 77 שנה צריך לצאת משיא הקדושה שלא היה רגע אחד שהוא לא היה בשיא הקדושה של העולם..

הסיבה העמוקה שהיה צריך להגיע לשם

יעקב אבינו הוא בחיר האבות לרגע אחד לא היה לו היסח הדעת מדביקות נוראית בבורא עולם והוא צריך לעזוב את כל זה לעשרים שנה ללכת לחיות במקומות החריפים בבית לבן. ציינו את זה כמה פעמים שעד שאדם לא חווה מקום מסויים אפילו צדיק גדול לא יכול להבין את המקום הזה, עד שאדם לא יורד למקום הזה הוא לא יכול להבין את מי שנמצא שם וממילא שהוא לא יכול לעזור גם למי שנמצא שם. אדם שעבר ניסיון מסויים או חוויה מסויימת אחרי שהוא יצא הוא יכול לעזור לאחרים שנמצאים שם, אעפ"י שהוא יכול ללמוד שכלית את המקום הזה זה לא דומה להרגיש את המקום כמו לחיות את המקום לכן זו הסיבה העמוקה שיעקב אבינו חייב לצאת מבאר שבע וללכת לחרן..

חרנה זה מקום טומאה ודינים

חרנה זה חרון אף, זה מקום של טומאה, דינים והסתרת פנים והוא חי שם 20 שנה כדי להוליד את עמ"י. רבינו האר"י כותב שלאחר מכן המלאך אמר לו 'ראיתי את כל אשר לבן עשה לך' - בסוד הדברים לבן זה מקום רוחני מאוד גבוה שנקרא הלובן העליון זה מקום הכתר. המלאך אמר לו ראיתי שתיקנת הכל עד עולם האצילות. פירוש הדבר שדווקא בזמן הירידה וההתרחקות מבאר שבע ומהמקום של הקדושה שם הוא מתקן את כל העולמות, הצדיק חייב לרדת למקום הזה. אומר הלשם שבו ואחלמה מגדולי המקובלים מכאן אנחנו רואים שאין לך עבודה יותר גדולה ויותר גבוהה ויותר מתקנת בכל העולמות מאשר אדם שמשמיים מסובבים שיהיה במקום לא טוב ומשם הוא מתחבר עם הקב"ה - אנחנו לא בוחרים אלא מוליכים אותנו למקומות החושך ככל שאדם עובר איזה התנסות ומשם אנחנו מתחברים עם הקב"ה אין לך תיקון יותר גדול מזה - ככה אומר הלשם שבו ואחלמה..

התכלית זה לגלות חיבור במקום הריחוק

הנקודה הזאת היא מאוד עמוקה ונדגיש. אדם לא מתנדב ללכת למקומות חושך כדי לעשות תיקונים ובאמת גם לא צריך להתנדב כי אם אדם צריך לתקן שמה אז הקב"ה כבר ידאג שהוא יגיע למקומות האלה והרבה שלוחים למקום. 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' חרנה זה מקום החושך. יהודי אף פעם לא רוצה לעזוב את מקום האור, כל ההשתוקקות שלנו זה לאור רוחני וזה המקום האמיתי שלנו ומשם באנו לכן אנחנו מתגעגעים למקום הזה לכן יהודי תמיד רוצה רוחניות אבל מה לעשות אם משמיים שמים אותנו שם? כל המהות של העולם והתכלית זה לגלות חיבור עם הקב"ה ואיפה מגלים את זה? במקום הריחוק. יש שני חברים טובים או בעל ואישה, ב"ה הם חברים טובים ואוהבים אחד את השני אבל כשחיים הרבה זמן ביחד אין את ההרגשה של תוקף האהבה, לא מרגישים את זה בעוצמות, זה המציאות של העולם, זה לא שלא אוהבים. הרגשת האהבה בלב מתגברת ברגע שצריכים להיפרד, הבעל היה צריך לצאת לשנה לחו"ל באונס להביא פרנסה, ברגע הפרידה מתגברת האהבה..

שלמות הולדת הנשמות ותיקון הנשמות

כל הריחוק זה כדי להגביר ולגלות אהבות חדשות וקשר וחיבור עם הקב"ה, הריחוק הוא בעצם כולו קירוב. רבינו אומר שתכלית הירידה היא העלייה, כל הירידה לעולם הזה זה כדי לעלות אח"כ מעלה הרבה יותר בגלל הריחוק הזה. אדם שאוהב מקום מסויים לא רוצה להתרחק אלא הוא רוצה להישאר בקרבתו זה בעצם תיקון העולם. מצד חטא אדם הראשון האימהות צריכות להיוולד במקומות כ"כ רחוקים ויעקב אבינו כדי לתקן את העולם ולהעלות את כל הנשמות ולתקן אותם, חייב ללכת לחרן כדי לגלות שם את הבחינה הזאת. התיקון של יעקב אבינו הוא בעצם שלמות הולדת הנשמות ושלמות התיקון של הנשמות בזמן האבות, לאחר מכן כמובן כל הצדיקים כל פעם ממשיכים את הפעולה אבל האבות פעלו בשורש הדברים. נסביר קצת בקצרה מה הכוונה להוציא את הנשמות מבין הקליפות, מסביר רבינו האר"י הקדוש וכל המפרשים שלו שלמעשה בחטא אדם הראשון הנשמות ירדו למקומות לא טובים ולא רק בעולם הזה. לפני שהנשמה באה לעולם גם שם יש מקומות לא טובים והנשמות שנפלו למקומות לא טובים לא יכולים לצאת משם בכוח עצמם הם שבויות

האבות היו הראשונים שהתחילו לעסוק...!

מה תיקונם של הנשמות האלה? כל סדר הבריאה זה רק בשביל התיקון שלנו -אומר רבינו האר"י הקדוש והרמח"ל קצת מרחיב בזה שכל התיקון של הנשמות זה ע"י צדיקים שמתפללים ומקבלים על עצמם ייסורים ועבודה וע"י זה אנחנו עולים משם. האבות היו הראשונים שהתחילו לעסוק בתיקון הזה, כל היציאה של יעקב אבינו מבאר שבע כל כוונתו היתה ללכת לאותם מקומות חשוכים שהנשמות נמצאות שם והוא התחיל לתקן אותם. התיקון היה בכמה שלבים וזה עפ"י סוד תיקון הנשמות. לא כל הנשמות ירדו באותה בחינה. השלב הראשון זה עצם הנישואין של יעקב אבינו עם לאה ורחל בלהה וזלפה..

> אומר הלשם שבו ואחלמה מגדולי המקובלים מכאן אנחנו רואים שאין לך עבודה יותר גדולה ויותר גבוהה ויותר מתקנת בכל העולמות מאשר אדם שמשמיים מסובבים שיהיה במקום לא טוב ומשם הוא מתחבר עם הקב"ה - אנחנו לא בוחרים אלא מוליכים אותנו למקומות החושך

פדה אותן מהשבי בבית לבן

עצם החתונה איתן הוא הוציא את האימהות הקדושות קודם כל מתוך הקליפות. ברגע שהוא התחתן איתן הוא פדה אותן מהשבי שבו הן היו בבית לבן. לאחר מכן עצם ההולדה של השבטים זה השלב השני של פדיון הנשמות ובזה שהוא הביא אותם לעולם זה כבר התחלת התיקון שלהם. כשיהודי בא לעולם כיהודי עצם זה פועל פעולה מאוד גדולה. לאחר מכן הוא היה צריך לעסוק בתיקון כל נשמות ישראל, השלב השלישי היה בסוד הצאן עקודים, נקודים וברודים - כתוב במדרש שהיה ליעקב אבינו 60 ריבוא צאן, זה 600,000 כמניין יוצאי מצרים. על כל צאן שהיה ליעקב אבינו היה 2 כלבים כנגד כל כבש ועז. מה זה הכלבים? זה הקליפה ששורה על הנשמות, קליפת הכלב זה קליפה קשה מאוד. בעצם בצאן היה את ניצוצות שורשי ישראל בכבשים שלו והוא התחיל כבר לעסוק בתיקונם כצאן. הגלגול הבא שהם באו לעולם זה במצרים וזה עמ"י שנולד במצרים..

יעקב אבינו חזר בחזרה כדי להחזיר אותם

אומר רבינו האר"י הקדוש חידוש מאוד גדול שאעפ"י שבעדרים הוא כבר תיקן כמעט את כל נשמות ישראל ולעסוק בתיקונם ועלייתם, עם כל זה היו נשמות שהם הכי קשות לתיקון וזה הניצוצות האחרונים של הנשמות והתיקון שלהם מובא בפרשת וישלח. מובא שבשעה שיעקב אבינו חזר לארץ הוא עבר דרך נחל יבוק. הוא היה צריך להעביר את כל המחנה הגדול שזה נשים וילדים וצאן וכו'. אחרי שהוא העביר את כולם כבר היה לילה, פתאום הוא ראה שהוא שכח 2 פכים קטנים - הוא חזר בחזרה כדי להביא אותם ואז כתוב 'ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר' אומר המדרש והזוהר הקדוש שהאיש הזה הוא הס"מ והוא בא יחד עם הבת זוג שלו ומעולם לא עמד אדם במלחמה כזאת עם הס"מ שהיא היתה גם ברוחני וגם בגשמי. הס"מ לקח לבוש גשמי ונלחם איתו בכל הבחינות. יעקב אבינו עבר את כל הניסיונות של העולם באותו לילה בגלל שהוא חזר להביא את הפכים הקטנים, שואלים המפרשים בגלל 2 פכים קטנים הסתכנת? יש לך שישים ריבוא של צאן ובקר

הפצה חובקת עולם
של הרה"ג עופר שליט"א
02-650-29-29
לקבלת העלון במייל | Orhadaat148@gmail.com

OFEREREZ.CO.IL

עשה מסירת נפש בשביל הנשמות שלנו

תלמיד חכם אסור לו להישאר בלילה לבד, והנה נשארת ותראה מה קרה, מה הסיבה ומי התיר לך בכלל לעשות את המעשה הזה? רש"י בפרשה כותב 'מכאן שממונם של צדיקים חביב עליהם' הם דואגים לכל פרוטה ויש לזה כל מיני סיבות מצד הקדושה. אומר רבינו האר"י הקדוש סוד מאוד גדול בעניין הפכים. בפכים האלה היו הניצוצות הכי קשות לתיקון וזה הנשמות של העקבתא דמשיחא. יעקב אבינו ששכח את זה הבין שזה בעצם פעולה של הס"מ לקחת ממנו את הנשמות האלה - את המסירות נפש הזאת הוא עשה בשביל הדורות שלנו והוא לא ויתר. הס"מ אמר לו: אם גם אותם אתה לוקח ממני אז מה ישאר לי? לכן כתוב 'ויאבק איש עמו על עלות השחר'. השורש של המילה ויאבק זה אבק. 2 אנשים שנלחמים זה עם זה מה הקשר לאבק? היום התאבקות זה מלחמה אבל רש"י מביא את חז"ל שאומרים מלמד שהעלו אבק מכפות רגליהם עד כסא הכבוד. אומר הזוהר הקדוש שהנשמות שנקראות אבק זה הנשמות של העקביים, של העקבתא דמשיחא. יעקב אבינו נאבק להעלות אותם לכסא הכבוד ולהעלות אותם לשורש שלהם - זאת היתה מסירות נפש מאוד גדולה..

לעזור לנשמות של העקבתא דמשיחא

המסירות נפש של הצדיקים בכל הדורות זה על הנשמות של העקבתא דמשיחא, לעזור ולהציל את הנשמות של העקבתא דמשיחא. יש כמה ספרים שמביאים את היסוד הזה שהפכים האלה שיעקב אבינו נלחם עליהם אלה הפכים שעברו במשך הדורות בעמ"י והגיעו עד משה רבינו. בפכים האלה משה רבינו קידש את המשכן, לאחר מכן הם עברו לזמן של שלמה המלך שם הכהן הגדול חתם אותם בחותם של כהן גדול והחביא את זה מתחת למזבח בבית המקדש. מי גילה את הפכים האלה? החשמונאים. היוונים החריבו את בית המקדש ומה כתוב? וטימאו כל השמנים. המלחמה של היוונים כנגד עמ"י לא היתה מלחמה גשמית..

המסירות נפש של הצדיקים בכל הדורות זה על הנשמות של העקבתא דמשיחא, לעזור ולהציל את הנשמות של העקבתא דמשיחא. יש כמה ספרים שמביאים את היסוד הזה שהפכים האלה שיעקב אבינו נלחם עליהם אלה הפכים שעברו במשך הדורות בעמ"י והגיעו עד משה רבינו...

זאת היתה מלחמה רוחנית

המלחמה שלהם היתה מלחמה רוחנית וזה ההבדל בין חנוכה לפורים. בפורים המן גזר להשמיד להרוג ולאבד כל יהודי אבל היוונים לא רצו להרוג את עמ"י אלא הם רצו להמיר אותם על דתם וזה הסוד שטימאו את כל השמנים. השמנים זה שמן משחת קודש, זה הסוד של החוכמה והדעת של האדם. המטרה שלהם היתה לטמא את כל השמנים. כתוב שהכהן הגדול שהיה בזמן שלמה המלך ראה ברוח הקודש שיהיה את המאבק הזה ואת ההתמודדות הזאת והוא כבר הכין להם פך שמן חתום בחותמת של כהן גדול כדי שיהיה להם להדליק את המנורה בזמן שיטמאו את כל השמנים. רבי נתן כותב בליקוטי הלכות שהפנימיות של כל המהלך הזה שהצדיקים של כל הדורות שנלחמו הם כבר מכינים לנו את כל הישועה ואת הגאולה. כשהחושך יכסה ארץ והטומאה מתגברת בעולם ברגע שאנחנו מתקשרים עם הצדיקים שעזרו לנו אז מיד פך אחד של שמן עושה את כל הניסים.

זהו גודל העניין של התקשרות לצדיקים:

פך אחד קטן של שמן מאיר את המנורה לשמונה ימים ואז מתרבה אור האמונה ואור הקדושה והתורה בעולם לאין שיעור ולאין ערך בגלל המסירות נפש שהצדיקים עושים בשבילנו, זה עושה תיקונים יותר גדולים משורש הבריאה לכן זה גודל העניין לעשות התקשרות עם הצדיקים. כשאנחנו אומרים הרני מקשר את עצמי עם כל הצדיקים האמיתיים זה פועל את הפעולה להתחבר עם פך שמן אחד חתום בחותמו של כהן גדול שמתקן ומטהר את הכל. בזמן החשמונאים זה היה 200 שנה אחרי שבנו את בית המקדש השני, תרבות יוון התפשטה בעולם בעוצמה נוראית אז. קודם כל היוונים שלטו בכל העולם מבחינת הטבע והגשמיות הם שלטו בעולם אבל יותר מזה זה היה ההשפעה הרוחנית העצומה והאדירה של תרבות יוון. חכמי אתונה היו חכמים מאוד גדולים הם היו פילוסופים ומדענים גדולים וכל העולם התפעל מהחוכמה היוונית זה סחף את העולם והבעיה הגדולה שזה נכנס בתוך עמ"י בעוצמות מאוד גדולות עד שהחשמונאים הבינו שאם הם לא יעשו מסירות נפש מאוד מאוד גדולה..

חשמונאים מוכנים למות על קידוש השם

החשמונאים היו מוכנים למות על קידוש השם - הם ידעו שאם הם לא ימסרו את הנפש הם לא יוכלו לפעול שום פעולה רוחנית בשביל עמ"י. בזכות המסירות נפש שלהם הם גילו את פך השמן, זה שמן שנמשך משורש הבריאה. עצם הפעולה הרוחנית נמשכה ממקום מאוד-מאוד גבוה לכן נעשה כל הנס וכל התיקון הזה של חנוכה. אנחנו רואים במשך הדורות איך זה משתלשל המהלך הזה מיעקב אבינו במסירות נפש האת עד שזה מתגלה בפועל אצל החשמונאים בפעולה של השמן. הגמרא אומרת מתי מדליקים את נר חנוכה ועד מתי הוא צריך לדלוק? הגמרא במסכת שבת אומרת שמדליקים משתשקע החמה, עד מתי? עד שתכלה רגל מן השוק. נזכור שבתקופה הגמרא כל המציאות של החיים היתה אחרת, לא היה חשמל וברגע שלא היה חשמל אף אחד לא מסתובב בחוץ, אין מה לעשות בחוץ. אם אדם חייב ללכת הוא היה הולך עם נר. ברגע ששקעה החמה אין מה לעשות מחוץ לבית..

האור של נר חנוכה מאיר לנשמות הנפולות

העולם היה מתנהג ככה שברגע שהשמש שוקעת מיד סוגרים את הבסטות ואת השווקים כי אין מה לעשות בחוץ והולכים הביתה. לכן אומרת הגמרא שהיו מדליקים את נר חנוכה שזה פרסום הנס עד שהאדם האחרון חוזר הביתה, זה היה חצי שעה משקיעת החמה. אומר רבינו האר"י הקדוש מה סודם של הדברים, עד שתכלה רגל מן השוק, זה הנשמות של הרגלין. השוק זה מקום החיצונים ורגל מן השוק זה הדור של העקבתא דמשיחא. האור של נר חנוכה מגיע להאיר לנשמות האלה שנפלו בסוד העקביים במדרגות הכי נמוכות - עד שנעלה את כל הנשמות הכי נמוכות עד אז צריך להדליק את נר חנוכה. יוצא שנר חנוכה יוצא ממקום מאוד-מאוד גבוה עד לנשמות הכי נמוכות כי רבינו אומר ככל שהחולה יותר גדול ככה צריך רופא יותר גדול. הכוונה ככל שהנשמות נפלו יותר למטה צריך להמשיך להם האורה ממקום יותר עליון.

יעקב אבינו פעל בסוד הפכים

הנשמות של העקביים נפלו הכי הרבה ממילא צריך להמשיך להם את האור הרוחני הגבוה. הראשון שפעל את הפעולה הזאת בשבילנו להוציא את הנשמות האלה זה יעקב אבינו בסוד הפכים הקטנים. הבני יששכר רבי צבי אלימלך מדינוב כותב חידוש מאוד גדול על הנקודה הזאת של הפכים הקטנים והאור של חנוכה והיסוד שלו זה עפ"י יסוד שכתוב בספר הרוקח שכתב אותו רבי אלעזר מגרמיזא. הוא חי לפני כשמונה מאות שנה, הוא היה מבעלי התוספות. החיד"א ועוד כותבים שכל חידוש שיש בספר הרוקח הוא קיבל את זה מאליהו הנביא. הרוקח כותב חידוש מאוד גדול בעניין של חנוכה: כך קיבלתי, מובא בגמרא בירושלמי שבשעה שהקב"ה ברא את המאורות הגדולים האור הראשון היה האור הגנוז. ביום הראשון של בריאת העולם כתוב 'ויהי אור' זה האור הגנוז ואת האור הזה הוא גנז ביום רביעי.

כל נר של חנוכה מאיר שעה מהאור הגנוז

כשהקב"ה תלה את המאורות ברקיע הוא גנז את האור הזה. ביום שישי נברא אדם ומכיוון שאדם הוא תכלית הבריאה והכתר של הבריאה וכל הבריאה היא בשביל האדם - אומרת הגמרא בירושלמי במסכת ברכות שביום שישי בשעה שש בבוקר הקב"ה החזיר את האור הגנוז להאיר לכבוד האדם. ברגע שאדם חטא הקב"ה רצה לגנוז עוד פעם את האור ולהעלים אותו בגלל חטא אדם הראשון. אומר הירושלמי שבאה השבת וביקשה מהקב"ה: תשאיר את האור הזה לכבודי עוד 24 שעות. בסידורים של נוסח ספרד בשירי שבת מצוין כל הסיפור הזה. זה המזמור הרביעי של ליל שבת כתוב שם 'ואת חלית פני קונך ולא נטמן יום אחד למוצאיו'. את ביקשת מקונך מהקב"ה, את זה השבת. ביקשת שהקב"ה לא יגנוז את האור הגנוז יום אחד, והקב"ה לא גנז את האור עד למוצאי שבת. אומר הירושלמי שיוצא מכאן שהאור הגנוז האיר 24 שעות של יום שבת והוא דלק גם ביום שישי בבוקר אז האור הגנוז האיר 36 שעות. אומר הרוקח שכל נר של חנוכה מאיר שעה אחת מהאור הגנוז.

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלחת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאן בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, שלומית בת נדרה ויוסף, מירב בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה, יצחק בן רות.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יוסף וגמאר, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מרון בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, אהובה בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סהר הי"ד בן לירן והילה, נאג'י בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר הי"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה סברסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושוע בן עייישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'יה, שמעון בן ג'ורג'יה, דוד בן סימי, צדוק בן מרים, בתיה בת נורית **וכן לעילוי נשמת מרת תתיה בת ברכה ע"ה.**

להסתכל על נר חנוכה ולא לעשות כלום!

בחנוכה יש לנו סה"כ 36 נרות לכן כל נר מאיר שעה אחת מהאור הגנוז - על היסוד הזה כתוב ברוקח שהיו צדיקים שהיו מדליקים את נר חנוכה ולא עושים שום פעולה רק יושבים ומסתכלים בנר של חנוכה, למה? כי עכשיו אני מסתכל באור הגנוז. באמת יש עניין מאוד גדול להסתכל באור הזה ולהתבונן בו. אם נתבונן בדבר הזה יש פה חידוש מאוד גדול, באמת כל הנהגת העולם שאדם שומר תורה ומצוות וצדיקים גדולים ממשיכים אורות רוחניים לעולם - כתוב בספרים הקדושים שכל העבודה שלנו זה לחבר את העולמות, העולם הוא גשמי וחשוך ולמעלה זה אור ורוחניות וע"י התורה והמצוות אנחנו מחברים את העולמות, פירוש הדבר שאנחנו ממשיכים אור רוחני למציאות שלנו. לולא התורה והמצוות העולם לא יכול להתקיים עם החושך..

אשר קידשנו וציוונו (?!) להדליק נר חנוכה

כל אור שאדם יכול לקיים ע"י תורה ומצוות זה מבחינת האור הגלוי ולא מבחינת האור הגנוז כי האור הזה גנוז ולא מאיר כרגע, אז הפעם היחידה שאפשר במצווה להאיר ממקום יותר גבוה מכל הבחינות זה דווקא בחנוכה כי חנוכה נמשך מצד האור הגנוז מה ששאר המצוות לא נמשכת משם - אומר הבני יששכר שכתוב בגמרא בעניין חנוכה שאנחנו אומרים אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר חנוכה. איפה הוא ציווה אותנו להדליק נר חנוכה בתורה? נר חנוכה הוא מדרבנן ולא מהתורה זה תקנה של חכמים אז איך אפשר להגיד אשר קידשנו במצוותיו וציוונו? אומרת הגמרא אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לשמוע בקול חכמים שציוו לנו להדליק את נר חנוכה - זה בעצם תוכן הברכה ואז יוצא דבר נפלא, הם לימדו אותנו וציוו אותנו להדליק נר חנוכה ומהתורה אנחנו מצווים לשמוע להם. אומר הבני יששכר שהם לימדו אותנו וציוו אותנו להדליק נר חנוכה וכשאנחנו שומעים להם אנחנו ממשיכים את האור של חנוכה לא מהאור של התורה אלא למעלה מהתורה מסוד האור הגנוז..

נר חנוכה יותר גבוה מהבחינה של התורה

ז"א שכל המצוות של התורה זה מצד האור הגלוי והמצווה מדרבנן של חנוכה נמשכת משורש התורה לכן התורה לא כתבה את המצווה של נר חנוכה כי זה יותר גבוה מהבחינה של התורה. יוצא דבר נפלא מאוד, התורה ציוותה אותנו תרי"ג מצוות 613 מצוות ומדרבנן יש לנו 7 מצוות וביחד זה 620 מצוות זה גימטריה כתר. המצווה האחרונה שמשלימה את הכתר זה המצווה של נר חנוכה זה סוד האור הגנוז שמשלים את הכתר. לכן כשמדרבנן ציוו אותנו אעפ"י שפשט ההלכה מצווה מהתורה יש לה משקל יותר גדול ממצווה דרבנן אבל היא פועלת ברוחניות ממקום מאוד גבוה שנקרא האור הגנוז. מישהו שאל איך יכול להיות שמצווה מדרבנן פועלת ממקום יותר גבוה ממצווה מדאורייתא? יש פה יסוד מאוד גדול בדבר הזה. מצווה מדאורייתא זה מה שהקב"ה ציווה אותנו בהר סיני ומצוות מדרבנן נמשכו ממסירות נפש של צדיקים - כשיהודי מוסר נפש הוא יכול לפעול ממקום יותר גבוה מהתורה.

מסרו נפש למען עמ"י בחושך של הגלות

אין לך מצווה של מסירות נפש כמו המצווה של חנוכה שרואים את זה שזה מתחיל מיעקב אבינו 'ויותר יעקב לבדו' החשמונאים שמסרו את נפשם להילחם בשביל עמ"י בחושך של גלות יוון - צדיק שמוסר נפש יכול להעלות למקום ולהמשיך אור יותר גבוה מעצם מה שהתורה מגלה לנו לכן כל העבודה שלנו זה קודם כל הרני מקשר את עצמי. ברגע שאנחנו מקשרים את עצמנו עם הצדיקים אנחנו כבר מתחילים לקבל מהם את הבחינה של האור הגנוז, עצם ההתקשרות, לכן רואים שעצם ההתקשרות עם הצדיקים עושה לאדם ניסים. השורש של הניסים זה שאנחנו זוכים לזכור את הקב"ה ולרצות אותו בדור כל כך חשוך אנחנו זה הרגלין, העקביים.

היריד פתוח ויש מבצעים של 'סוף עונה'

זה שכל יהודי בדור שלנו זוכה להתעורר ולחשוב על הקב"ה, יש נס יותר גדול מזה? אדם נמצא בשיגעון הכי גדול של העולם ובפיתויים הכי גדולים של העולם והכל פתוח, רק תבוא ותיקח היריד פתוח ויש מבצעי סוף עונה בפרט בחורים מאוד צעירים שהעולם אומר להם בוא תקבל זה בחינם, רק תבוא אליי ותקבל - הפלא הכי גדול זה שיהודי בכזה חשיכה רוחנית ובכאלה פיתויים רק עוד יותר מתחזקים ועוד יותר מתחזקים. ברגע שאדם מתחזק הפיתויים רודפים אחריו ואעפ"י כן הוא מתעקש גם אם הוא נופל הוא מתחרט ומצטער וכואב לו והוא רק רוצה לרוץ להשם.

הרש"ש אומר שזה נחל נובע מקור חוכמה

זה הנס הגדול של הדור שלנו והמהות של הנס זה האור שהצדיקים האמתיים ממשיכים אלינו למקום שבו אנחנו נמצאים. יש חידוש נפלא מאוד שהאר"י כותב בכוונות של חנוכה. יש לשון בפוסקים לגבי הלשון של הברכה או 'להדליק נר של חנוכה' או 'להדליק נר חנוכה' עפ"י הסוד אומרים להדליק נר חנוכה כי יש כוונה עפ"י הסוד לכוון לראשי תיבות נח"ל. אומר רבינו האר"י בשער הכוונות שיש שם קדוש שנקרא נחל. המקובלים מכוונים לשם קדוש נחל. אומר הרש"ש שהשם הקדוש הזה הוא נחל נובע מקור חוכמה. כל הכוונה של חנוכה זה להמשיך את האור של צדיק האמת. אור הצדיק האמת זה הנשמה הא-לוקית שמתעוררת כתוצאה מעבודתם של הצדיקים האמתיים, באמת זה אור א-לוקי והקב"ה בעצמו מתגלה בתוך הנשמות, זה נקרא על שם הצדיק כי בזכות המסירות נפש של הצדיקים שמה זכינו לנקודה הזאת אז כל זה מתחיל למעשה מ'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה'

הדיבור והכוח של הצדיק משנה את הטבע

כל המסירות נפש של יעקב אבינו שעוזב את הקדושה והולך בשליחות יצחק ורבקה לבית לבן כדי לגלות את נשמות ישראל. כשיצחק אבינו ורבקה שלחו אותו לבית לבן יעקב היה בן 63 והוא הלך ללמוד תורה 14 שנה לפני שהוא הלך ללבן. אבא שלך ציווה אותך ללכת לבית לבן להתחתן, מי התיר לך ללכת 14 שנה ללמוד תורה אצל שם ועבר? ראיתי חידוש נפלא מאוד שבאמת ללבן לא היה בכלל ילדים, לא בנים ולא בנות. בזכות הדיבור הזה של יצחק שאמר ליעקב ללכת ללבן להתחתן, בזכות זה אשתו של לבן התעברה. יעקב אבינו ברוח הקודש ידע שעכשיו הבנות של לבן עדיין לא נולדו אז בשביל מה אני אלך עכשיו לבית לבן? אחרת זה קושייה גדולה מאוד מי התיר לו לא ללכת לבית לבן? כתוב במדרש שלאה ורחל היו בנות 21 כשיעקב אבינו התחתן איתן. מהדיבור של יצחק זזו כל העולמות. רואים מה זה הדיבור והכוח של הצדיק שהוא יכול לפקוד עקרות ולשנות את סדרי הטבע.

פינת התחדשות

הַדֶּרֶךְ לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם

דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְעוֹלָם לֹא הָיָה מִתְיָאֵשׁ, וְלָכֵן כַּמָּה דוֹרוֹת אַחַר כָּךְ, כְּשֶׁהַקָּבָּ"ה שָׁלַח אֶת יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא לוֹמַר לְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד, מִבְּנֵי בָּנָיו שֶׁל דָּוִד, שֶׁהוּא מֵת בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא, מָשׁוּם שֶׁהוּא לֹא קִיֵּם מִצְוַת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה", אָמַר לוֹ חִזְקִיָּהוּ: "יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא, כֹּלֶה נְבוּאָתְךָ וְצֵא מִפֹּה, כִּי כָּךְ מְקֻבָּלַנִי מִבֵּית אָבִי אַבָּא: **אַפְלוּ חֶרֶב חַדָּה מֻנַּחַת עַל צַוָּארוֹ שֶׁל הָאָדָם, אַל יִתְיָאֵשׁ עַצְמוֹ מִן הָרַחֲמִים".** חִזְקִיָּהוּ קִבֵּל אֶת הַהִתְחַזְּקוּת שֶׁל דָּוִד וְקִנְנוֹ וְאָמַר לִישַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא שֶׁמְּקֻבָּל, שֶׁאֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם כְּלָל! גַּם מִפֹּה הַקָּבָּ"ה יָכוֹל לְהַצִּיל אוֹתִי! וּמִיָּד הַגְּמָרָא בְּמַסֶּכֶת בְּרָכוֹת אוֹמֶרֶת: "סוֹבֵב חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וּבָקְעָה תְּפִלָּתוֹ מֵעֲמָקָא דְּלִבָּא, וְאָמַר לַקָּבָּ"ה: אֲנִי מְקֻבָּל עַל עַצְמִי לְתַקֵּן אֶת זֶה. אֲנִי אֶשָּׂא אִשָּׁה וְאוֹלִיד יְלָדִים, אָנָּא מְחַל לִי. וּמִיָּד נִמְחַל לוֹ". הַקָּבָּ"ה הוֹסִיף לוֹ עוֹד הַרְבֵּה שָׁנִים לְאַחַר מִכָּן, וּבְנוֹ מְנַשֶּׁה הָיָה הַחוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה הַגָּדוֹל בָּעוֹלָם, וְחִזְקִיָּהוּ הָיָה אֶחָד מִגְּדוֹלֵי הַמְּלָכִים וְהַצַּדִּיקִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְהַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת: רָאוּי הָיָה לִהְיוֹת מָשִׁיחַ ה'.

זוֹ הַדֶּרֶךְ שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ הִכְנִיס בַּצֶּאֱצָאִים שֶׁלּוֹ. בְּכָל הַמַּצָּבִים, בְּכָל הַמִּלְחָמוֹת, הָעִקָּר זֶה לֹא לְהִתְיָאֵשׁ. נָפַלְתָּ? תָּקוּם. קַמְתָּ? הַשֵּׁם אוֹר לִי. שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר בְּמִשְׁלֵי: "שֶׁבַע יִפֹּל צַדִּיק וְקָם". צַדִּיק זֶה לֹא זֶה שֶׁלֹּא נוֹפֵל, צַדִּיק זֶה מִי שֶׁקָּם. לָמָּה הוּא צַדִּיק? כִּי הוּא קָם עַל הָרַגְלַיִם שֶׁלּוֹ. וְזוֹ הַתְּקוּפָה שֶׁלָּנוּ, הַמְּצִיאוּת שֶׁלָּנוּ. הָעִקָּר בְּכָל הַקְּשָׁיִים זֶה לֹא לְהִתְיָאֵשׁ מֵהָרַחֲמִים. לְדַעַת שֶׁהַקָּבָּ"ה אוֹהֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאִתָּנוּ, כָּל יְהוּדִי וִיהוּדִי בְּאַהֲבָה אֵין סוֹפִית. הַזֹּהַר"ק אוֹמֵר: **אִלּוּ יָדְעוּ יִשְׂרָאֵל אֶת גֹּדֶל אַהֲבָתוֹ שֶׁל הַקָּבָּ"ה לְכָל יְהוּדִי, הָיוּ רָצִים וְרוֹדְפִים אַחֲרָיו וְשׁוֹאֲגִים כְּאַרְיֵה.** הַקָּבָּ"ה אוֹהֵב כָּל יְהוּדִי בְּכָל מַצָּב. גַּם אִם קִלְקַלְתָּ, אֵין יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם כְּלָל. תָּקוּם עַל הָרַגְלַיִם, תַּגִּיד: אַבָּא, אֲנִי מְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, תַּעֲזֹר לִי, אֲנִי רוֹצֶה לַחֲזֹר אֵלֶיךָ.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר ארז שליט"א)

לע"נ שלום (שולי) בן דוד ועזומי הי"ו ולע"נ בתיה בת נורית ויוסף ת.נ.צ.ב.ה

לע"נ מורי יגאל בן עמרם וחנה ז"ל ולע"נ רמי בן מורי יגאל וציפורה

לעילוי נשמת אבידן מורי בן מלכה הי"ו ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה